

Отже, створення нового правового середовища для АЗП з урахуванням національних особливостей Монголії та відповідно до Рекомендації міжнародної організації цивільної авіації (ICAO) та її дотримання, формування умов для володіння громадянами повітряними суднами АЗП, рішення комплексних завдань по захисту природного середовища і сільськогосподарського виробництва за допомогою АЗП, розвиток авіатуризму і місцевих авіаперевезень є тими чинниками, що свідчать про необхідність розвитку цієї галузі цивільної авіації в Монголії.

Література

1. Mongolian Civil Aviation Authority // AviationKnowledge[Online]. Available: <http://aviationknowledge.wikidot.com/aviation:the-role-of-mcaa-the-civil-aviation-authority-of-mo>.
2. Батжаргал Тудэйвин. АОН Монголии / Тудэйвин Батжаргал // Авиация общего назначения. – Х., 2016. – № 4. – С. 35-41.
3. Карпюк Г. Агов, інвестори! Пустує ніша сільгоспавіації // Час Київщини: новинний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://chask.net/?p=50875>.
4. Enkhsetseg B. Aviation industry must spread its wings // Mongolian Economy Journal [Online]. Available: <http://www.mongolianeconomy.mn/en/p/6956>.

УДК 349.3(043.2)

Костюк Ю. В., студент,
Київський інститут інтелектуальної власності та права,
Національний університет
«Одеська юридична академія», м. Одеса
Науковий керівник: Яцкевич І. І., к.ю.н.

ТЕНДЕНЦІЇ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ, БАТЬКИ ЯКИХ Є ОСОБАМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

У системі проголошених у державі соціальних реформ на окрему увагу заслуговують питання щодо реформування соціального захисту дітей, у тому числі тих, батьки яких мають інвалідність, виходячи із потреби урахування положень Конституції України [1], ключових напрямів гуманітарного, соціального розвитку суспільства та держави [2, с. 14-15].

Доречно наголосити, що проблема інвалідизації, попередження інвалідності є одним із ключових викликів, які сьогодні стоять перед нашою державою, що пов'язано із цілою низкою факторів,

насамперед, військового, економічного, екологічного характеру тощо. Однак, чи не найбільше страждають від цього діти, батьки яких мають складні форми інвалідності (наприклад, незрячі, з вадами слуху, опорно-рухового характеру тощо). Такі діти, у багатьох випадках, приймають на себе значну частину обов'язків щодо підтримки (піклування) про своїх батьків, їх реабілітацію та адаптацію у суспільстві та державі. У свою чергу, як показує практика, батьки у родинному колі стають більшою мірою вмотивовані до активного життя. За таких умов суспільство та держава мають забезпечувати соціальну захищеність дітей батьки яких (один з батьків) мають інвалідність.

За змістом Конституції України (ст. 46) «громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом». Також Основний Закон України встановлює, що це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення; створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними. З правової точки зору, це означає, що в Україні модель соціального захисту ґрунтується: 1) на засадах рівного доступу усіх громадян, незалежно від віку, соціальних, політичних, релігійних або інших чинників; 2) на визначенні умов та підстав реалізації, гарантування та правової охорони відповідних прав відповідно до закону; 3) на гарантуванні державою через відповідні організаційні, економічні та інші механізми необхідної підтримки окремих категорій громадян; 4) на засадах розвитку державного, недержавного соціального захисту, соціального страхування.

Закон України «Про охорону дитинства» (ст. 23-1) [3] як базовий закон з питань прав дітей передбачає (ст. 23-1), що усі дії щодо дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, спрямовуються на захист прав та інтересів дитини, усунення причин таких обставин і забезпечення безпечних умов її утримання та виховання, надання їй та її батькам комплексу необхідних послуг та соціальної допомоги. Переважно, питаннями координації дій щодо підтримки дітей, батьки яких мають інвалідність займається Уповноважений Президента України з прав дитини [4].

Слід зауважити, що соціальний захист дітей, батьки яких мають інвалідність потребує комплексного підходу щодо належної

підтримки зі сторони інститутів держави та суспільства. Насамперед, йдеться про парламент, Уповноваженого Президента України з прав дитини, уряд, уповноважені міністерства та відомства, органи місцевого самоврядування, інститути громадянського суспільства.

З огляду на вищезазначене, видається доречним розробити та ухвалити окремий закон про соціальний захист дітей, батьки яких (один з батьків) є особами з інвалідністю першої або другої груп на підставі якого передбачити: забезпечення таких родин державним та громадським супроводом щодо комплексної медико-соціальної програми реабілітації батьків з інвалідністю; забезпечення дітей, батьки яких мають інвалідність належними освітніми послугами через державний супровід відповідних закладів освіти, виходячи із індивідуальних освітніх потреб кожної дитини; надання дітям, батьки яких мають інвалідність переваги при здобутті професійно-технічної та/або вищої освіти, виходячи із індивідуальних освітніх потреб кожної дитини; надання дітям, батьки яких мають інвалідність переваг у працевлаштуванні, з урахуванням професійних, освітніх та інших потреб і інтересів; посилення державного нагляду щодо дотриманням прав дітей та/або батьків, яких мають інвалідність; посилення громадського контролю щодо дотриманням прав дітей батьки, яких мають інвалідність; посилення повноважень Уповноваженого Президента України з прав дитини щодо дітей, батьки яких мають інвалідність.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254-к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Іншин М. І. Соціальний захист в Україні: сутність, проблеми та перспективи / М. І. Іншин, Д. І. Сіроха // Актуальні проблеми соціального права. Вип. II: наук.-практ. посіб.: зб. статей учасників всеукр. соціальних програм (заходів) ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій» у 2015 р. / за заг. ред. М. І. Іншина, В. Л. Костюка, В. П. Мельника. – К.: ПВГОІ «ІРСТ Україна», 2016. – С. 14-18.
3. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квітня 2001 р. № 2402-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 30. – Ст. 142.
4. Питання Уповноваженого Президента України з прав дитини: Указ Президента України 11 серпня 2011 р. № 811/201 // Офіційний вісник Президента України. – 2011. – 11 серпня. – № 23. – С. 3.